

Sveicināti! Ģeopolitiskās izmaiņas un notikumi pasaulē liek daudz runāt par patriotismu. Kas patiesībā ir patriotisms Latvijā un pasaulē?

„Patriotisms” čili mērcē.

Reiz sensenos laikos, vēl pirms tam, kad Latvija kļuva par Gejropas koloniju, bet jau labu laiku pēc tam, kad Latviju okupēja ASV (īkurāt pa vidu starp abiem), kāda tālaika politiķe man Valmieras teātra foajē teica: „Stelp, Tev taisnība, bet tauta sekos mums tur, kur mēs to vedīsim. Tauta nesaprot, ko Tu viņiem stāsti. Mēs tautai solīsim kotletes, bērnodārzus un visu, ko tie kāro. Tauta nāks uz kotletēm – Tu, Stelp, paliksi viens.”

Es viņai piekritu: „Saprātīgo vienmēr ir mazāk kā lētticīgo!”

Tad nu palūkosim, kur mana taisnība un kāpēc lētticīgie uz kotletēm klūp.

- **Patriotisms ir Dzimtenes mīlestība.**
- Patriotisms ir katra saprātīga Cilvēka iezīme.
- **Patriotisms ir nacionālisma pamats.**
- Patriotisms un nacionālisms ir šovinisma un kosmopolītisma pretinieks.
- Nacionālisms ir katra saprātīga Cilvēka normālstāvoklis.
- **Nacionālisms uztur katra cilvēka nacionālās kultūras vērtības apziņu, atzīst un ciena visu citu nāciju un tautu Kultūru līdzvērtību un līdztiesību, kā vienas Universālās Kultūras nacionālās tradīcijas izpausmes.**
- Šovinisms ir tur, kur, piemēram, latvietis saka :„krievi (vai kādi citi) ir slikti”.
- Šovinisms ir tur, kur kādai tautai piederīgie sevi sāk uzskatīt par labākiem, pārākiem par citai tautai piederīgajiem.
- Šovinisms ir patriotisma pretinieks.
- Šovinisms iznīcina Dzimtenes labklājību un muļķi padara par Dzimtenes nodevēju.
- **Svešas varas attīsta šovinismu un šovīnistus padara par kolaboracionistiem – svešas varas pakalpiņiem.**
- Patriotisms nav saistāms ar divkājaino lētticību, kurus barā kā lopiņus dzen uz kaušanu par prieku svešām varām.
- Svešas varas zem patriotisma karogiem pulcē uzbudinātus muļķus.
- Uzbudināts muļķis – šovinists, ir lielākais savas Dzimtenes interešu un vērtību nodevējs.
- Muļķis, kurš tic okupanta un kolonizatora kontrolētajai un viņu labā strādājošajai presei, TV un radio, šovinisma tvana apdullināts, ir pirmais savas Dzimtenes ienaidnieks.

* * *

Mīlestība ir viens no sešiem Visumu radošajiem spēkiem, kurus attīsta un izstaro Universālā Gudrība, kuras avots ir Universālā Esamības Griba (Griba Būt – tieksme eksistēt, just un darboties, kas ved uz Esamību tās augstākās pakāpēs).

Mīlestība ir Harmonija – latviski tas būtu saskaņa starp tiem, kuri tādi var un grib būt. Mīlestībai ir neskaitāmi daudz formu un nokrāsu. Tomēr visas Mīlestības formas un toņi ir izsakāmas caur trim tās pamatformām, no kurām tās izriet.

Beznosacījuma Mīlestība.

Mīlestība uz (visa labā Cēloni).

Mīlestība, kura saista ar Īstenību.

Beznosacījuma Mīlestība ir mācīšanās spēju pamatā.

Mīlestība uz (visa labā Cēloni) ir Dzīvības aktivitātes, spēku, darbaspēku un prieka pamatā.

Mīlestība uz Īstenību ir visu Zināšanu un Saprātīgas rīcības - Gudrības pamatā.

Visas trīs Mīlestības formas saplūst vienā un izriet no vienas – augstākās – Mīlestības uz Radītāju.

Beznosacījuma Mīlestība ļauj mācīties bērniem un pieaugušajiem. Mīlestība uz visa labā Cēloni dod darbaspējas, bet Īstenības Mīlestība dod reālu visas savas darbības sapratni. Beznosacījuma Mīlestība tīrā veidā piemīt bērniem, Mīlestība uz (visa labā Cēloni) Saprātīgiem pieaugušajiem, bet Mīlestība uz Īstenību veciem Cilvēkiem.

Vecajiem bez bērnu klātbūtnes nav iespējama adekvāta Īstenības uztvere – bērni dod tai vajadzīgo Beznosacījuma Mīlestību. Bērniem bez vecajiem nav Īstenības Mīlestības – Sapratnes, tāpēc bez vecmāmiņām un vectētiņiem viņi mācīdamies neko neiemācās un nejūt motivāciju – viņiem nav Sapratnes. Neesot Sapratnei un Beznosacījuma Mīlestībai - spējai mācīties, pieaugušo darbs pārvēršas par vergošanu „darba devēja” labā – „**darbu” tam, kurš maksā un naudas dēļ. Tikai tur, kur visas trīs paaudzes dzīvo un tiecas dzīvot kopā, papildina viena otru, tikai tur, kur tās ir tīras un nesamaitātas, tikai tur ir patiesa un reāla notiekošā novērtēšana un tāpēc tikai tur ir paties un īsts Patriotisms.**

* * *

Ir objektīvais un subjektīvais Patriotisms.

Objektīvais Patriotisms ir Radītāja darbība mūsu pasaulē – trejas Mīlestības pamatformas.

Šīs trīs Mīlestības pamatformas izriet no Mīlestības uz Radītāju. Katram **Cilvēkam** (divkājainajiem tās nav) **Mīlestība uz Radītāju ir iedzimta un dabiska, viņa apziņas un personības pamatā esoša dzīves sajūta.** Tā ir tik dabiska un pašsaprotama, ka Cilvēks tās esamības darbību nejūt, tāpat kā nejūt savu veselo ķermeņa orgānu darbību. Cilvēka Personība ir Viņa Radītāja – Augstākā ES izpausme, tāpēc personībai tāda saistība - esamība Harmonijā – saskaņā ir pati esamība un citas tai nevar būt. Personība konstatē tikai to, kas ir ārpus tās vai to, kas ir tās aktīvās sastāvdaļas dominantes stāvoklī, bet nekad to, kas ir personības kopums, tā ģenēze, morfoloģija un konstitūcija. Personība apzinās sevi tikai kā darbības aktivitāti, bet ne kā esamības cēloni, tāpēc, ka pati ir Cēloņa – Radītāja aktivitātes forma.

Personība nesatur savas esamības cēloni, bet Augstākais ES ir visu savu secīgi radīto personību Radītājs. Personība un Radītājs ir viens vesels, tāpēc abas šīs viena daļas ir visciešākās Mīlestības saistītas.

Augstākais ES ir sava Kosmosa – Saules radījums, kura savukārt ir Visu Augstāko Radītāju hierarhijas darba auglis. Tādā kārtā, Mīlot savu Radītāju, personība reizē ar to ir harmonijā ar Visu Radītāju hierarhiju.

Radītāji ir redzami savos darbos, domās un radītajās formās. Viss ko vien mēs redzam – Zvaigznes, Saule un planētas, koki, puķes un dzīvnieki mums apkārt ir Radītāja radīti, domu un darba augļi – Radītājs pats savās izpausmēs. Kad mēs skatam zāles stiebru – mēs skatam Radītāju, kad mēs skatam koku vai akmeni – mēs skatam Radītāju. Kad mēs skatam Cilvēku – mēs skatam Radītāju, tā izpausmes formā.

Mīlestību uz Radītāju mēs izjūtam mīlot dzīvo dabu sev apkārt, mīlot katru koku, upi, ezeru un akmeni, uz kura esam sēdējuši vai **kurš atsaucas mūsu Sirds Siltumam,** kad vēšamies pie tā, kā pie Radītāja radītās un tam mīļās būtnes.

Tā ir Dzimtenes Mīlestība.

Dzimtenes Mīlestība ceļas no tā, ka Māte, savu bērnu savās miesās veidojot, to baro ar Dzimtajā zemē augušo pārtiku, Dzimtajā zemē smelto ūdeni un Dzimtajā zemē ieelpoto gaisu. Katra Māte, kura, bērniņu gaidot, ēd un dzer savā zemē – tās augsnes veidoto augu un augļu doto pārtiku, vairo sava bērniņa patriotismu, bet tā, kura tad uzņem ievestos produktus vai introducēto augu pārtiku – patriotismu, tā pamatu – saskaņu personības un Dzimtās zemes attiecībās vājina.

Mātes patriotisms ir savas zemes augļu dāvāšanā saviem bērniem.

Patriotisms – Dzimtenes Mīlestība ir caur savas miesas un dvēseles saskaņu ar dzimto zemi izteikta Mīlestība uz Radītāju.

Katram bērnam (Cilvēkam) viņa Māte ir Cilvēces un tās tuvākās daļas – tautas iemiesojums. Caur Māti Cilvēks uzzin, ka viņš ir Cilvēces daļa un to, ka viņš ir šīs tautas, no kuras nāk viņa Māte, daļa. Mīlot savu Māti, Cilvēks iemīl Cilvēci un savu tautu, ar kuru viņš runā vienā valodā – valodā, kuru viņam iemāca Māte. **Mācot valodu, Māte veido Cilvēka Dvēseli – attīsta viņa Nacionālismu.** Nacionālisms ir vienai nācijai un tautai piederošo Dvēseļu saskaņa. Tīra valoda uztur Nacionālismu. Valodas piesārņošana Cilvēkam atņem Patriotismu un Mīlestību uz Cilvēci. Mīlot Māti, iemīl Cilvēkus, kuri runā tādā pat valodā. Mīlot savas tautas Cilvēkus, iemīl Cilvēci.

Māte, valoda, tauta, Cilvēce ir pieaugošas harmonizācijas – Iemīlēšanās pakāpes.

Māte vada Cilvēku Mīlestību uz Radītāju, Dzimteni, ģimeni, tautu, tās kultūru un Cilvēci.

Māte ir Mīlestības nesēja un virzītāja.

Māte ir Mīlestības plašumu ierādītāja.

Mazattīstīts Cilvēks „mīl” tikai sevi (savu saistību ar Radītāju). Vēlāk viņš „mīl” to un tos, kuri apmierina viņa vajadzības – tos, ar ko viņam ir labi, kas viņam sagādā baudu un komforta sajūtu – sievieti, „draugus” un izpalīgus. Tādā kārtā tāds mazattīstīts Cilvēks ģimenē un sabiedrībā „mīl” pats sevi – savu komfortu – **savu labklājību. Tā nav Mīlestība,** tā ir sevis pacelšana pār citiem Cilvēkiem, tā ir Mīlestības izkropļošana, noliegums un tās pretmets. Sevis pacelšana pār citiem ir noziedzīga augstprātība – šovinisms un mazattīstīta Cilvēka pazīme. Tāda pat kropļība ir savas kultūras identitātes zaudēšana – kosmopolītisms. Kosmopolītisms ir šovinisma otrā seja – Cilvēku Savdabību vērtības neredzēšana un tās noliegšana. Šovinisms ir svešautiešu aktīva, bet kosmopolītisms – pašīva vērtības noliegšana. Kā vienā tā otrā gadījumā notiek sevis pacelšana pār apkārtesošo fonu. Kā viens tā otrs ir sevis mīlēšana, tīksmināšanās ar iedomāto „pārākumu” un tādēļ „neatkarību”, „atbrīvotību” un „labākumu” pār blakusesošo „ikdienību” vai „atpalcību”.

* * *

Mīlestības mērs ir Ziedošanās.

Tas, **cik daudz,** tas, **ko Tu** vari ziedot mīļotā labā, stāsta par Tavu Mīlestību. Tu Mīli tikai to, kam vari ziedot visu Sevi.

Tu Mīli Dzimteni – esi Patriots, mīli Ģimeni – Sievu vai Vīru tikai tad, kad viņu labā ziedo sevi visu – savu dzīvību, dzīvi vai darbu. Tauta Tev ir tikai tā, kurai tu vari ziedot savu darbu. Te nav runa par atlīdzību – algotu pakalpojumu, bet to, ko Tev nekad neatlīdzinās, to, ko Tu neaicināts pats redzi savai tautai vajadzīgu un tāpēc tai derīgu un tāpēc to dari.

Tu mīli tik daudz, cik ziedo sevi.

Tu mīli to, kam ziedo sevi.

Tu esi ar to, kā vārdā vari atteikties no sevis.

Pieaugot Mīlestības plašumam, izplešas Mīlestības laukā iekļaujamais. Tāpat pieaug arī Cilvēka Garīgā attīstība – viņa pilnvērtība. Jo augstāk attīstīts Cilvēks, jo plašāks viņa Mīlestībā iekļaujamo – ietilpstošo Cilvēku un būtņu loks. Tā, Cilvēks, sākot ar sevis mīlēšanu, nonāk pie Mīlestības uz visu Cilvēci un tālāk uz visu Kosmisko Visuma telpā esošo. Patriotisma jēdziens izplatās tālu pār kādas valsts un tautas dzīves robežām un izplatās uz visu Cilvēka apziņas telpu.

Zemas apziņas ap sevi novelk šauru „dzimtenes” telpu, bet apziņai pieaugot, tā paplašinās bezrobežīgās telpās.

Visaugstāk attīstītai apziņai Dzimtene ir viss Visums.

Dzimtenes jēdziena plašums ir Radītāja apziņas skaidrības un apziņas attīstības līmeņa – Garīgās attīstības rādītājs.

Dzimtenes jēdziena plašums norāda uz tuvības pakāpi ar Radītāju.

Radītājam tuvo ģimenē viņu Dzimtenē ir visi Zemes iedzīvotāji un katra Cilvēka spējas darīt labu katram tobrīd uz Zemes dzīvojošajam.

Objektīvi patriotisms – Dzimtenes Mīlestība ir rīcība, kura nes labumu zemei, kurā esi dzimis un Cilvēkiem, kuri piepilda zemi ap Tevi (runā vienā valodā vai tiecas uz to pašu, kaut vai atšķirīgā veidā) tādā mērā, cik šī rīcība satur ziedošanos.

* * *

Blakus objektīvajam Patriotismam vienmēr pastāv subjektīvais „patriotisms”, kurš atkarībā no „patriota” stulbuma pakāpes satur kādu daļu šovinisma, kosmopolītisma, zināšanu un intereses trūkumu par līdzcilvēku un kaimiņzemju dzīvi, augstprātību, iekāri un savu noziegumu attaisnošanu ar savu „pārcilvēciskumu” un „patriotismu”. Katram tādām „patriotismam” ir sava formula.

Nigeru „patriotisma” formula ir:

„Kaimiņam nozagt govi ir labi. Jo vairāk nosisto kaimiņu ciltī, jo labāk!”

Anglosakšu „patriotisma” formula ir:

„Ja ir labi man, tad ir labi impērijai. Otrās šķiras Cilvēki nes peļņu. Trešās šķiras Cilvēkus (kolonijas) var aplaupīt.”

Amerikāņu „patriotisma” formula ir:

„Mēs esam vispārākie. Mēs daram ko gribam, ja varam to izdarīt.”

Latviešu „patriotisma” formula ir:

„Gribu labi dzīvot un tūlīt, tāpēc meklēju, kur man vieglāk. Savs kaktiņš, savs stūrītis zemes, bet zem kāda taču ir jābūt. „Patriotisms” ir – smadzeņu nevajag. Kā kungs liek, tā es reju.”

Tādiem „patriotismiem” ar Patriotismu nekāda sakara nav. Pirmkārt jau tāpēc, ka tāds vienmēr ir vērst uz citu Cilvēku pazemošanas attaisnošanu un ierobežo, pirmkārt, jau paša tāda „patriota” neatkarību lēmumu pieņemšanā un brīvību savu lēmumu izpildē. Tāds „patriots” ir šauri ieprogrammēts apkārtnotiekošā redzējumā, domu kustības virzienā un no tā izrietošajā darbībā. Līdz ar to tāds „patriotisms” pats sevi izsmeļ un noved pie savas iznīcības. To var redzēt uz visu koloniālo impēriju sabrukuma un nacistiskās Vācijas Trešā reiha sagrāves pieredzes fona, Trešajā reihā bija spēcīga, šauri orientēta „patriotisma” formula:

„Vācija pāri visam. Vācietis pāri visiem. Visur būs tikai Vācija un vācieši.”

* * *

Šodien Patriotisms un būt Patriotam nozīmē atzīt reālo stāvokli Latvijā un rīkoties tam atbilstoši – darīt to, kas šajos apstākļos nāk par labu Dzimtenei. Reālais stāvoklis ir:

1. Latvija ir okupēta zeme, kurā valda ASV caur savu ieliekteņu administrāciju.
2. Latvija ir koloniāli paverdzināta Gejropas kolonija.
3. Latvija ir zaudējusi savu neatkarību un brīvību.
4. Latvija ir zaudējusi ekonomiskās patstāvības tiesības – savu naudu.
5. Latvijā ir sagrauta rūpniecība un lauksaimniecība.
6. Latvijas dabas bagātības tiek izsaimniekotas.
7. Latvieši lielā skaitā izvesti darbos kolonizatora teritorijā.
8. Latvijā likvidēta izglītības un veselības aizsardzības sistēma (pārvērsta par pakalpojumu biznesu).
9. Latvijā nav savu bruņoto spēku – latvieši dien okupanta – NATO armijas sastāvā esošajās daļās.
10. „Masu informācijas” līdzekļi atrodas okupantu un kolonizatoru rokās.
11. Šie „masu informācijas” līdzekļi tā vada latviešu apziņu, ka virza viņus rīkoties pret savām un Dzimtenes interesēm.
12. Okupants gatavo Latviju par nemiera vietu un karadarbības teritoriju uzbrukumiem Krievijai.
13. Gejropa uzspiež Latvijai uz iedzīvotāju izmiršanu orientētu seksuālo perversiju piekopšanu.

Tāpēc Patriotisms ir rīkoties visiem iespējamajiem līdzekļiem, lai nepieļautu nemieru izraisīšanu Latvijā, saglabātu tiesisko kārtību un pilsonisko mieru, saglabātu Cilvēku dzīvības un vēl atlikušās Latvijas materiālās vērtības. Rīkoties, lai atjaunotu Latvijas suverenitāti, ekonomisko patstāvību, rūpniecību, lauksaimniecību, izglītības un medicīnas aizsardzības sistēmu. Rīkoties, lai leģitīmu vēlēšanu ceļā ievēlētu Latvijas tautas labā strādājošu Saeimu un valdību (ministru kabinetu).

Rīkoties, lai Latvijas masu informācijas kanāli beigtu melot un uzturētu Latvijas iedzīvotājos skaidru prātu, bet Latvijā mieru un kārtību, lai tie nekūdiņu Cilvēkus citu pret citu un nekurinātu naidu pret kaimiņu zemju iedzīvotājiem. Patriotisms tagad ir neļaut izmantot savas Dzimtenes teritoriju nodevīga kara izraisīšanai. Patriotisms ir atjaunot Latvijas brīvības sargāšanai uzticīgus bruņotos spēkus. Patriotisms ir pārtraukt Latvijas dabas bagātību izsaimniekošanu.

Patriotisms ir visiem darbos ārzemēs izbraukušajiem atgriezties Dzimtenē, lai te darītu visu tās Neatkarības atgūšanai – to, ko vajadzēja darīt tad, kad viņi ņēma čemodānus un brauca prom. Ja visi tie, kuri izbraukuši, atgrieztos un nodibinātu **Latvijas Neatkarības Kustības** partiju ar skaidru deklarāciju par okupācijas un kolonizācijas jūga nokratīšanu, tad, nākošajās vēlēšanās Latvija kļūtu brīva, neatkarīga un patstāvīga.

Patriotisms tagad ir visiem spēkiem pretoties seksuālo perversiju ieviešanai un sargāt bērnus no samaitāšanas.

Pauls Stelps
Sociopsiholoģijas asociācija